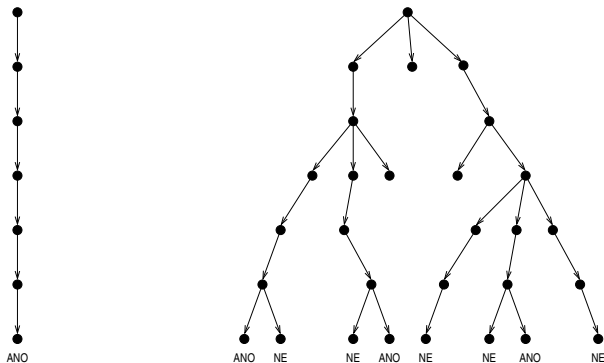

Nedeterminismus

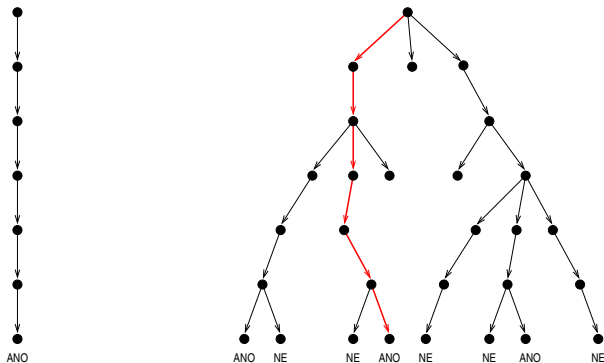
Nedeterministický stroj RAM:

- Je definován velice podobně jako deterministický RAM.
- Navíc má instrukci **NDJUMP x OR y** , která umožňuje stroji vybrat si jedno z možných pokračování.
- Pokud ze všech možných výpočtů takového stroje nad zadaným vstupem alespoň jeden skončí s odpovědí **ANO**, je odpověď **ANO**.
- Pokud všechny výpočty skončí s odpovědí **NE**, je odpověď **NE**.

Podobně můžeme definovat nedeterministické verze jiných výpočetních modelů, např. nedeterministické Turingovy stroje.

- Dobu výpočtu nedeterministického stroje RAM (nebo jiného nedeterministického stroje) nad zadaným vstupem definujeme jako délku nejdelšího možného výpočtu nad tímto vstupem.

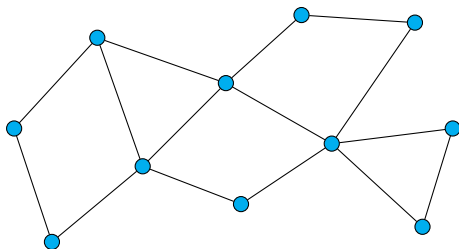

- Dobu výpočtu nedeterministického stroje RAM (nebo jiného nedeterministického stroje) nad zadaným vstupem definujeme jako délku nejdelšího možného výpočtu nad tímto vstupem.

Problém „Barvení grafu k barvami“

Vstup: Neorientovaný graf G a přirozené číslo k .

Otázka: Je možné obarvit vrcholy grafu G k barvami tak, aby žádné dva vrcholy spojené hranou neměly stejnou barvu?

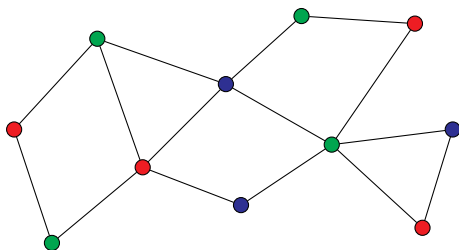

$k = 3$

Problém „Barvení grafu k barvami“

Vstup: Neorientovaný graf G a přirozené číslo k .

Otázka: Je možné obarvit vrcholy grafu G k barvami tak, aby žádné dva vrcholy spojené hranou neměly stejnou barvu?

$k = 3$

Problém „Barvení grafu k barvami“

Vstup: Neorientovaný graf G a přirozené číslo k .

Otázka: Je možné obarvit vrcholy grafu G k barvami tak, aby žádné dva vrcholy spojené hranou neměly stejnou barvu?

Nedeterministický algoritmus pracuje následovně:

- 1 Každému vrcholu grafu G nedeterministicky přiřadí jednu z k barev.
- 2 Projde všechny hrany grafu G a u každé z nich zkontroluje, že oba její koncové vrcholy jsou obarveny různými barvami. Pokud ne, skončí s odpovědí **NE**.
- 3 Pokud prošel všechny hrany a u všech byly koncové vrcholy obarveny různými barvami, skončí s odpovědí **ANO**.

Problém „Isomorfismus grafů“

Vstup: Neorientované grafy $G_1 = (V_1, E_1)$ a $G_2 = (V_2, E_2)$.

Otázka: Jsou grafy G_1 a G_2 isomorfní?

Poznámka: Grafy G_1 a G_2 jsou isomorfní, jestliže existuje nějaká bijekce $f : V_1 \rightarrow V_2$ taková, že pro libovolné dva vrcholy $u, v \in V_1$ platí $(u, v) \in E_1$ právě když $(f(u), f(v)) \in E_2$.

Nedeterministický algoritmus pracuje následovně:

- 1 Nedeterministicky zvolí hodnoty funkce f pro všechny $v \in V_1$.
- 2 Deterministicky ověří, že f je bijekce a že pro všechny dvojice vrcholů je splněna výše uvedená podmínka.
- 3 Pokud je některá z podmínek porušena, skončí s odpovědí **NE**, v opačném případě s odpovědí **ANO**.

Na nedeterminismus můžeme nahlížet dvěma způsoby:

- 1 Ve chvíli, kdy má stroj nedeterministicky zvolit mezi několika možnostmi, tak „uhodne“, která z těchto možností povede k odpovědi **ANO** (pokud taková možnost existuje).
- 2 Ve chvíli, kdy má stroj nedeterministicky zvolit mezi několika možnostmi, rozdělí se do tolika kopií, kolik je těchto možností, a každá z těchto kopií pokračuje ve výpočtu odpovídající jedné z možností, přičemž pracují všechny paralelně.

Odpověď je **ANO** právě tehdy, když alespoň jedna z kopií stroje odpoví **ANO**.

- Z hlediska rozhodnutelnosti nepřináší nedeterministické algoritmy oproti deterministickým nic dalšího navíc:
Pokud je nějaký problém možné řešit nedeterministickým strojem RAM nebo TS, tak je ho možné řešit i deterministickým, který postupně vyzkouší všechny možné výpočty nedeterministického stroje nad daným vstupem.
- Nedeterminismus má význam především při zkoumání složitosti problémů.

Definice

Pro funkci $f : \mathbb{N} \rightarrow \mathbb{N}$ rozumíme **třídou časové složitosti** $\mathcal{NT}(f)$ množinu těch problémů, které jsou řešeny nedeterministickými RAMy s časovou složitostí v $O(f(n))$.

Definice

Pro funkci $f : \mathbb{N} \rightarrow \mathbb{N}$ rozumíme **třídou prostorové složitosti** $\mathcal{NS}(f)$ množinu těch problémů, které jsou řešeny nedeterministickými RAMy s prostorovou složitostí v $O(f(n))$.

Definice

$$\text{NPTIME} = \bigcup_{k=0}^{\infty} \mathcal{NT}(n^k)$$

- **NPTIME** (někdy se píše jen **NP**) je třída všech problémů, pro které existuje nedeterministický algoritmus s polynomiální časovou složitostí.
- Do **NPTIME** tedy patří problémy, u kterých je možné pro daný vstup rychle ověřit, že odpověď je **ANO**, pokud nám ten, kdo nás o tom chce přesvědčit, dodá nějakou dodatečnou informaci.
- Je zřejmé, že **PTIME** \subseteq **NPTIME**, neboť na deterministické algoritmy se můžeme dívat jako na speciální případ nedeterministických.

- Podobně můžeme definovat třídu **NPSPACE**.
- Obdobně jako v deterministickém případě zřejmě platí **$\text{NPTIME} \subseteq \text{NPSPACE}$** .
- Nedeterministický RAM můžeme simulovat deterministickým, který zkusí všechny možné výpočty. Každý z možných výpočtů použije maximálně polynomiálně mnoho paměti a jednotlivé výpočty si nic nepředávají, takže můžeme používat pro všechny stejnou oblast paměti. Platí tedy **$\text{NPTIME} \subseteq \text{PSPACE}$** .
- Je rovněž známo, že pokud je problém rozhodován nedeterministickým Turingovým strojem s prostorovou složitostí $f(n)$, tak je rozhodován i nějakým deterministickým Turingovým strojem s prostorovou složitostí $O((f(n))^2)$. Z toho plyne, že **$\text{NPSPACE} \subseteq \text{PSPACE}$** .

$$\text{PTIME} \subseteq \text{NPTIME} \subseteq \text{PSPACE} = \text{NPSPACE}$$

NP-úplné problémy

Polynomiální převod mezi problémy

Mějme nějaké dva rozhodovací problémy A a B .

Problém A je **převoditelný** na problém B , jestliže existuje algoritmus P takový, že:

- Jako vstup může dostat libovolnou instanci problému A .
- K instanci problému A , kterou dostane jako vstup (označme ji x), vyprodukuje jako svůj výstup instanci problému B (označme ji $P(x)$).
- Platí

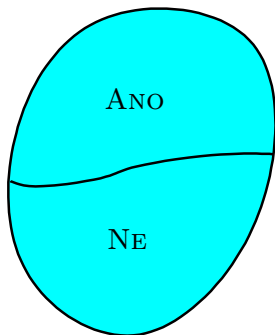
$$x \in A \quad \Leftrightarrow \quad P(x) \in B$$

tj. pro vstup x je v problému A odpověď **ANO** právě tehdy, když pro vstup $P(x)$ je v problému B odpověď **ANO**.

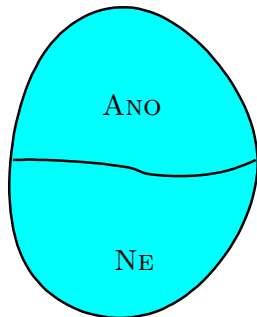
Pokud je navíc algoritmus P polynomiální, pak říkáme, že problém A je **polynomiálně převoditelný** na problém B .

Polynomiální převod mezi problémy

vstupy problému A

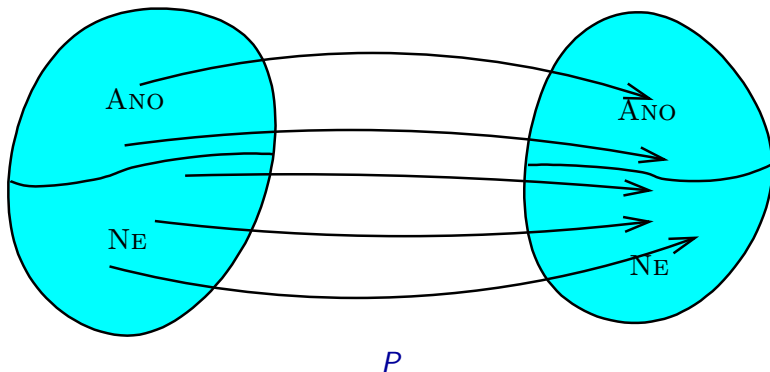
vstupy problému B

Polynomiální převod mezi problémy

vstupy problému A

vstupy problému B

Polynomiální převod mezi problémy

Řekněme, že problém A je polynomiálně převeditelný na problém B , tj. existuje (polynomiální) algoritmus P realizující tento převod.

Pokud je problém B ve třídě $PTIME$, pak i problém A je ve třídě $PTIME$.

Řešení problému A pro vstup x :

- Zavoláme P se vstupem x , vrátí nám hodnotu $P(x)$.
- Zavoláme algoritmus řešící problém B se vstupem $P(x)$.
Hodnotu, kterou nám vrátí, vypíšeme jako výsledek.

Z toho plyne:

Pokud A není v $PTIME$, tak ani B nemůže být v $PTIME$.

Definice problému SAT:

SAT (splnitelnost booleovských formulí)

Vstup: Booleovská formule φ .

Otázka: Je φ splnitelná?

Příklad:

Formule $\varphi_1 = x_1 \wedge (\neg x_2 \vee x_3)$ je splnitelná:

např. při ohodnocení ν , kde $[x_1]_\nu = 1$, $[x_2]_\nu = 0$, $[x_3]_\nu = 1$, platí $[\varphi_1]_\nu = 1$.

Formule $\varphi_2 = (x_1 \wedge \neg x_1) \vee (\neg x_2 \wedge x_3 \wedge x_2)$ není splnitelná:

pro libovolné ohodnocení ν platí $[\varphi_2]_\nu = 0$.

3-SAT je varianta problému SAT, ve které se omezujeme na formule určitého speciálního typu:

3-SAT

Vstup: Formule φ v konjunktivní normální formě, kde každá klauzule obsahuje právě 3 literály.

Otázka: Je φ splnitelná?

Některé pojmy:

- **Literál** je formule tvaru x nebo $\neg x$, kde x je booleovská proměnná.
- **Klauzule** je disjunkce literálů.

Příklady: $x_1 \vee \neg x_2$ $\neg x_5 \vee x_8 \vee \neg x_{15} \vee \neg x_{23}$ x_6

- Formule je v **konjunktivní normální formě (KNF)**, jestliže je konjunkcí klauzulí.

Příklad: $(x_1 \vee \neg x_2) \wedge (\neg x_5 \vee x_8 \vee \neg x_{15} \vee \neg x_{23}) \wedge x_6$

V případě problému 3-SAT tedy vyžadujeme, aby formule φ byla v KNF a navíc, aby každá klauzule obsahovala právě tři literály.

Příklad:

$(x_1 \vee \neg x_2 \vee x_4) \wedge (\neg x_1 \vee x_3 \vee x_3) \wedge (\neg x_1 \vee \neg x_3 \vee \neg x_4) \wedge (x_2 \vee \neg x_3 \vee x_4)$

Problém 3-SAT

Následující formule je splnitelná:

$$(x_1 \vee \neg x_2 \vee x_4) \wedge (\neg x_1 \vee x_3 \vee x_3) \wedge (\neg x_1 \vee \neg x_3 \vee \neg x_4) \wedge (x_2 \vee \neg x_3 \vee x_4)$$

Např. při ohodnocení ν , kde

$$[x_1]_\nu = 0$$

$$[x_2]_\nu = 1$$

$$[x_3]_\nu = 0$$

$$[x_4]_\nu = 1$$

je $[\varphi_1]_\nu = 1$.

Naproti tomu následující formule není splnitelná:

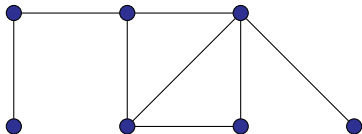
$$(x_1 \vee x_1 \vee x_1) \wedge (\neg x_1 \vee \neg x_1 \vee \neg x_1)$$

Problém nezávislé množiny (IS)

Problém nezávislé množiny (IS)

Vstup: Neorientovaný graf G , číslo k .

Otázka: Existuje v grafu G nezávislá množina velikosti k ?

$k = 4$

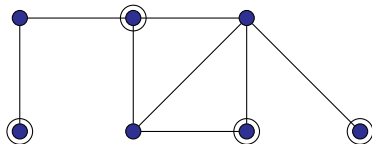
Poznámka: **Nezávislá množina** v grafu je podmnožina vrcholů grafu taková, že žádné dva vrcholy z této podmnožiny nejsou spojeny hranou.

Problém nezávislé množiny (IS)

Problém nezávislé množiny (IS)

Vstup: Neorientovaný graf G , číslo k .

Otázka: Existuje v grafu G nezávislá množina velikosti k ?

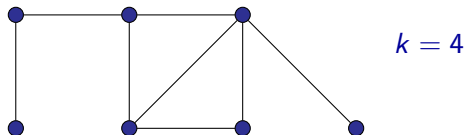

$k = 4$

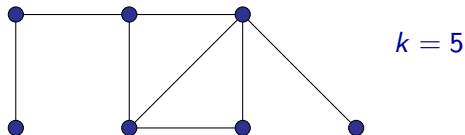
Poznámka: **Nezávislá množina** v grafu je podmnožina vrcholů grafu taková, že žádné dva vrcholy z této podmnožiny nejsou spojeny hranou.

Problém nezávislé množiny (IS)

Příklad instance, kde je odpověď **ANO**:

Příklad instance, kde je odpověď **NE**:

Popíšeme (polynomiální) algoritmus, který bude mít následující vlastnosti:

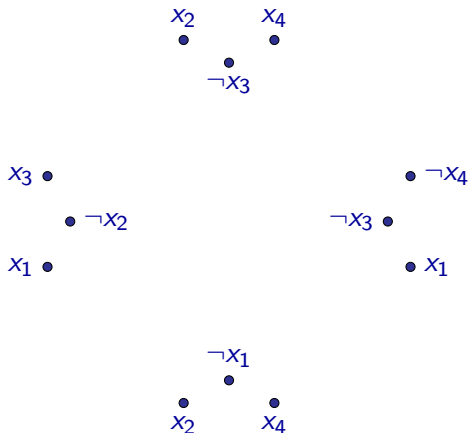
- **Vstup:** Libovolná instance problému 3-SAT, tj. formule φ v konjunktivní normální formě, kde každá klauzule obsahuje právě tři literály.
- **Výstup:** Instance problému IS, tj. neorientovaný graf G a číslo k .
- Navíc bude pro libovolný vstup (tj. pro libovolnou formuli φ ve výše uvedeném tvaru) zaručeno následující:
V grafu G bude existovat nezávislá množina velikosti k právě tehdy, když formule φ bude splnitelná.

Převod 3-SAT na IS

$$(x_1 \vee \neg x_2 \vee x_3) \wedge (x_2 \vee \neg x_3 \vee x_4) \wedge (x_1 \vee \neg x_3 \vee \neg x_4) \wedge (\neg x_1 \vee x_2 \vee x_4)$$

Převod 3-SAT na IS

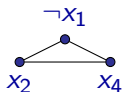
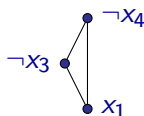
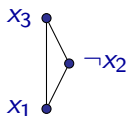
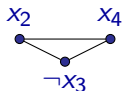
$$(x_1 \vee \neg x_2 \vee x_3) \wedge (x_2 \vee \neg x_3 \vee x_4) \wedge (x_1 \vee \neg x_3 \vee \neg x_4) \wedge (\neg x_1 \vee x_2 \vee x_4)$$

Pro každý literál přidáme do grafu jeden vrchol.

Převod 3-SAT na IS

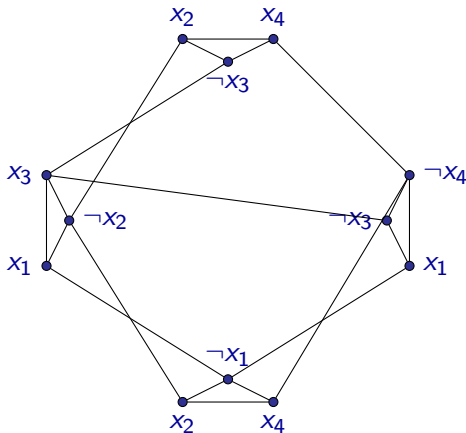
$$(x_1 \vee \neg x_2 \vee x_3) \wedge (x_2 \vee \neg x_3 \vee x_4) \wedge (x_1 \vee \neg x_3 \vee \neg x_4) \wedge (\neg x_1 \vee x_2 \vee x_4)$$

Vrcholy odpovídající literálům patřícím do stejné klauzule spojíme hranami.

Převod 3-SAT na IS

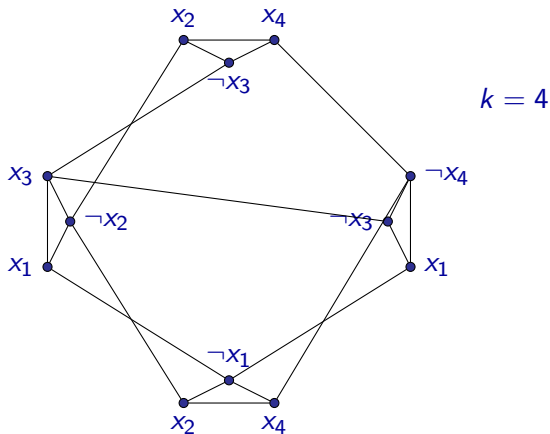
$$(x_1 \vee \neg x_2 \vee x_3) \wedge (x_2 \vee \neg x_3 \vee x_4) \wedge (x_1 \vee \neg x_3 \vee \neg x_4) \wedge (\neg x_1 \vee x_2 \vee x_4)$$

Dvojice vrcholů odpovídající literálům x_i a $\neg x_i$ spojíme hranami.

Převod 3-SAT na IS

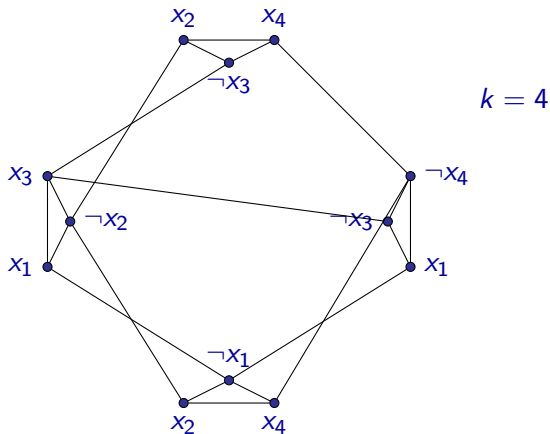
$$(x_1 \vee \neg x_2 \vee x_3) \wedge (x_2 \vee \neg x_3 \vee x_4) \wedge (x_1 \vee \neg x_3 \vee \neg x_4) \wedge (\neg x_1 \vee x_2 \vee x_4)$$

Číslo k položíme rovno počtu klauzulí.

Převod 3-SAT na IS

$$(x_1 \vee \neg x_2 \vee x_3) \wedge (x_2 \vee \neg x_3 \vee x_4) \wedge (x_1 \vee \neg x_3 \vee \neg x_4) \wedge (\neg x_1 \vee x_2 \vee x_4)$$

Vytvořený graf a číslo k vydá algoritmus jako výstup.

Převod 3-SAT na IS

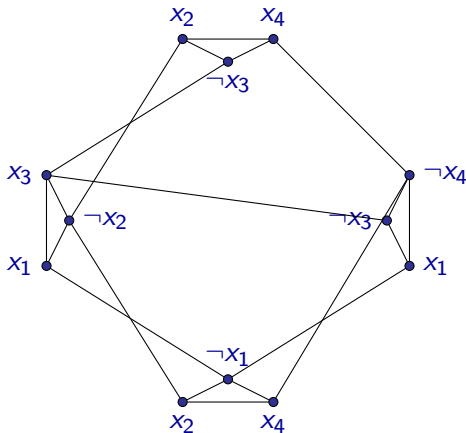
$$(x_1 \vee \neg x_2 \vee x_3) \wedge (x_2 \vee \neg x_3 \vee x_4) \wedge (x_1 \vee \neg x_3 \vee \neg x_4) \wedge (\neg x_1 \vee x_2 \vee x_4)$$

$$\nu(x_1) = 1$$

$$\nu(x_2) = 1$$

$$\nu(x_3) = 0$$

$$\nu(x_4) = 1$$

Jestliže je formule φ splnitelná, existuje ohodnocení ν , při kterém má v každé klauzuli alespoň jeden literál hodnotu 1.

Převod 3-SAT na IS

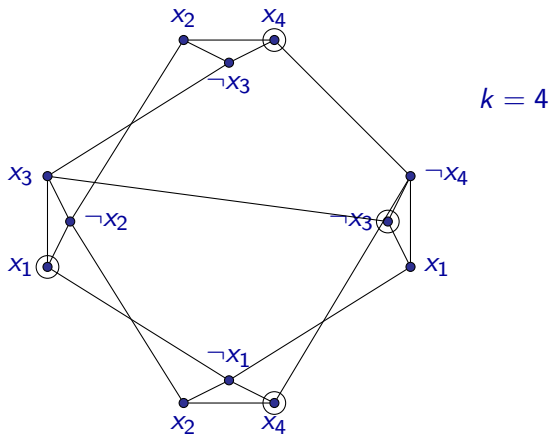
$$(x_1 \vee \neg x_2 \vee x_3) \wedge (x_2 \vee \neg x_3 \vee x_4) \wedge (x_1 \vee \neg x_3 \vee \neg x_4) \wedge (\neg x_1 \vee x_2 \vee x_4)$$

$$\nu(x_1) = 1$$

$$\nu(x_2) = 1$$

$$\nu(x_3) = 0$$

$$\nu(x_4) = 1$$

Z každé klauzule vybereme jeden literál, který má při ohodnocení ν hodnotu **1**, a do nezávislé množiny přidáme odpovídající vrchol.

Vybrané vrcholy tvoří nezávislou množinu, protože:

- Z každé trojice vrcholů odpovídající jedné klauzuli byl vybrán jen jeden vrchol.
- Nemohly být současně vybrány vrcholy označené x_i a $\neg x_i$.
(Při daném ohodnocení ν má hodnotu **1** jen jeden z nich.)

Na druhou stranu, pokud v grafu G existuje nezávislá množina velikosti k , musí určitě splňovat následující vlastnosti:

- Z každé trojice vrcholů odpovídající jedné klauzuli musí být vybrán nejvýše jeden vrchol.

Protože je ale klauzulí k a je vybráno k vrcholů, musí být z každé takové trojice vybrán právě jeden.

- Nemohly být současně vybrány vrcholy označené x_i a $\neg x_i$.

Ohodnocení tedy zvolíme podle vybraných vrcholů, protože z předchozího vyplývá, že nehrozí, že by neexistovalo.

(Zbýlým proměnným přiřadíme libovolné hodnoty.)

Při daném ohodnocení má formule φ určitě hodnotu **1**, neboť v každé klauzuli má hodnotu **1** alespoň jeden literál.

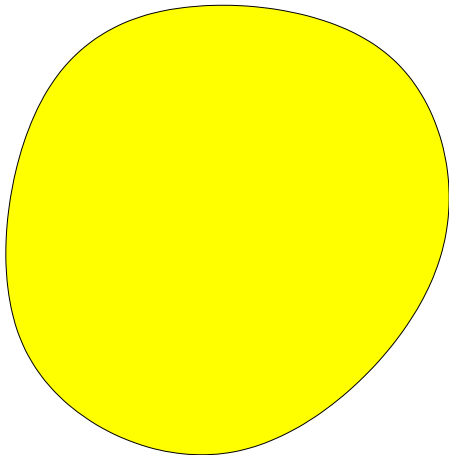
Popsaný algoritmus je určitě polynomiální:

Graf G a číslo k je možné zkonstruovat k formuli φ v čase $O(n^2)$, kde n je velikost formule φ .

Navíc jsme viděli, že ve zkonstruovaném grafu G existuje nezávislá množina velikosti k právě tehdy, když formule φ je splnitelná.

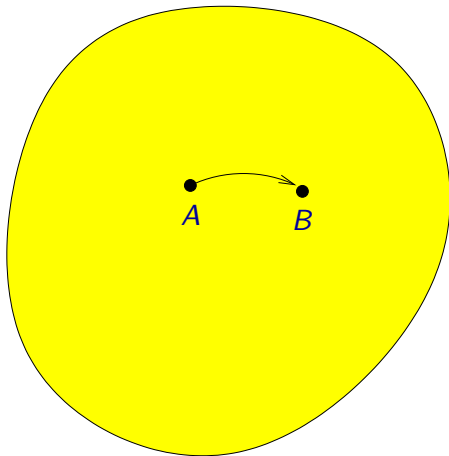
Popsaný algoritmus tedy ukazuje, že problém 3-SAT je polynomiálně převeditelný na problém IS.

Veźměme si množinu všech možných rozhodovacích problémů.

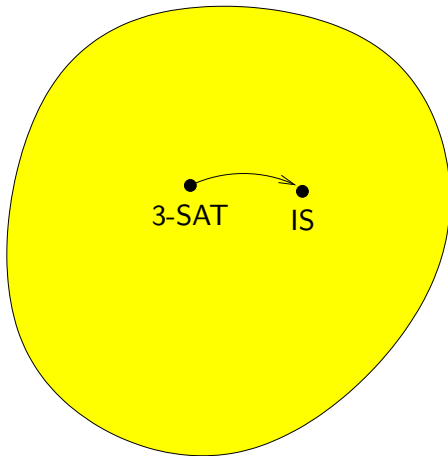

NP-úplné problémy

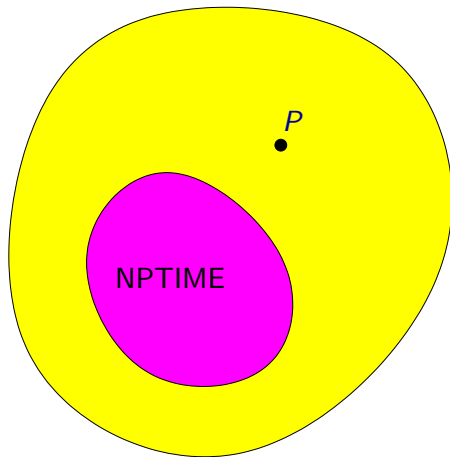
Šipkou si znázorníme, že problém A je polynomiálně převeditelný na problém B .

Například problém 3-SAT je polynomiálně převeditelný na problém IS.

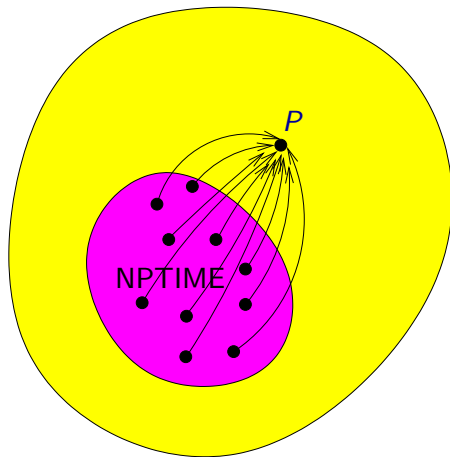

Vezměme si nyní třídu **NPTIME** a nějaký problém P .

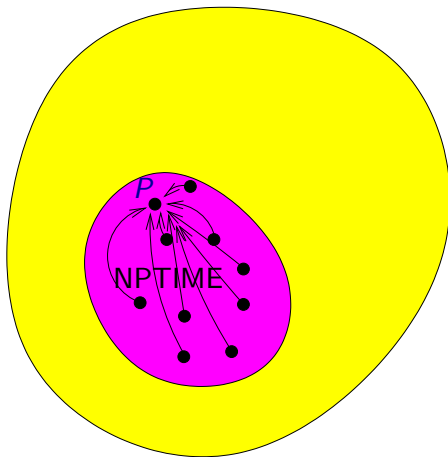
NP-úplné problémy

Problém P je **NP-těžký**, jestliže každý problém z NPTIME je polynomiálně převoditelný na P .

NP-úplné problémy

Problém P je **NP-úplný**, jestliže je NP-těžký a navíc sám patří do třídy **NPTIME**.

Pokud bychom pro nějaký NP-těžký problém P našli polynomiální algoritmus, získali bychom tím polynomiální algoritmus pro každý problém P' z **NPTIME**:

- Na vstup problému P' bychom nejprve aplikovali algoritmus realizující polynomiální převod z P' na P .
- Na vytvořenou instanci problému P bychom aplikovali polynomiální algoritmus řešící problém P a výsledek bychom vrátili jako odpověď pro danou instanci problému P' .

V takovém případě by tedy platilo **PTIME = NPTIME**, neboť pro každý problém z **NPTIME** by existoval polynomiální (deterministický) algoritmus.

Na druhou stranu, pokud existuje alespoň jeden problém z **NPTIME**, pro který neexistuje polynomiální algoritmus, tak z předchozího plyne, že pro žádný **NP**-těžký problém nemůže existovat polynomiální algoritmus.

Zda platí první nebo druhá možnost, je otevřený problém.

Není těžké si rozmyslet následující:

Pokud je problém A polynomiálně převeditelný na problém B a problém B je polynomiálně převeditelný na problém C , pak problém A je polynomiálně převeditelný na problém C .

Pokud tedy o nějakém problému P víme, že je NP-těžký a že P je polynomiálně převeditelný na problém P' , pak víme, že i problém P' je NP-těžký.

Věta

Problém SAT je NP-úplný.

Dá se ukázat, že SAT je polynomiálně převoditelný na 3-SAT a viděli jsme, že 3-SAT je polynomiálně převoditelný na IS.

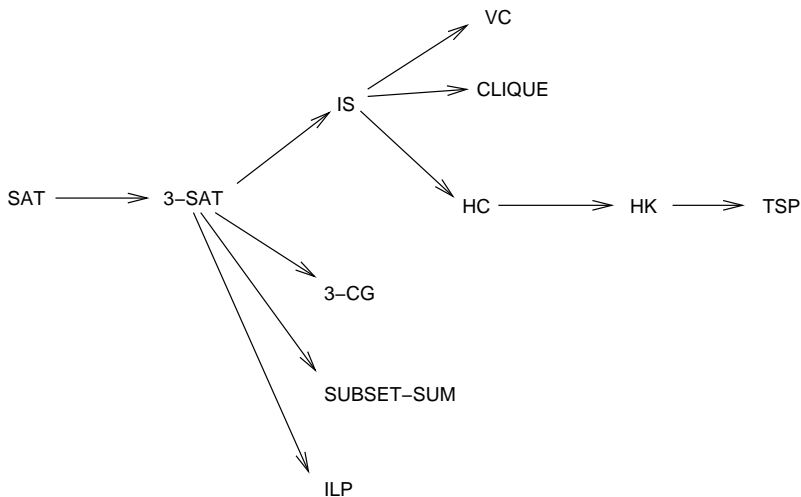
Z toho plyne, že problémy 3-SAT a IS jsou NP-těžké.

To, že 3-SAT i IS jsou v NPTIME je očividné.

Problémy 3-SAT i IS jsou NP-úplné.

NP-úplné problémy

Polynomiálními převody z již známých NP-úplných problémů se dá ukázat NP-obtížnost celé řady různých dalších problémů:

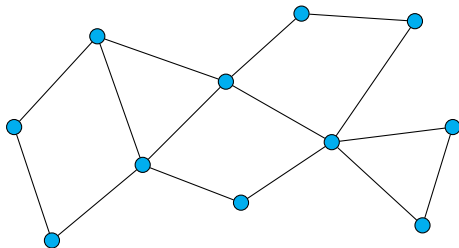
3-CG – Barvení grafu 3 barvami

3-CG - Problém „Barvení grafu 3 barvami“

Vstup: Neorientovaný graf G

Otázka: Lze vrcholy grafu G obarvit 3 barvami tak, aby žádné dva vrcholy spojené hranou neměly stejnou barvu?

Příklad:

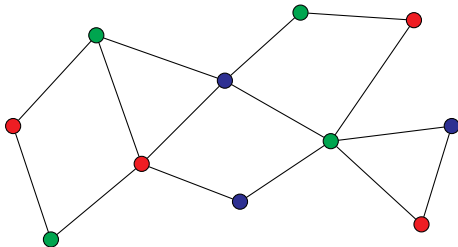
3-CG – Barvení grafu 3 barvami

3-CG - Problém „Barvení grafu 3 barvami“

Vstup: Neorientovaný graf G

Otázka: Lze vrcholy grafu G obarvit 3 barvami tak, aby žádné dva vrcholy spojené hranou neměly stejnou barvu?

Příklad:

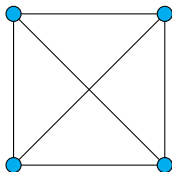
Odpověď: ANO

3-CG - Problém „Barvení grafu 3 barvami“

Vstup: Neorientovaný graf G

Otázka: Lze vrcholy grafu G obarvit 3 barvami tak, aby žádné dva vrcholy spojené hranou neměly stejnou barvu?

Příklad:

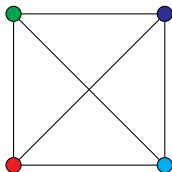

3-CG - Problém „Barvení grafu 3 barvami“

Vstup: Neorientovaný graf G

Otázka: Lze vrcholy grafu G obarvit 3 barvami tak, aby žádné dva vrcholy spojené hranou neměly stejnou barvu?

Příklad:

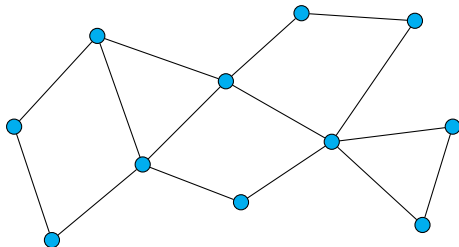
Odpověď: NE

IS - Problém „Nezávislá množina“ (independent set)

Vstup: Neorientovaný graf G a přirozené číslo k .

Otázka: Existuje v grafu G nezávislá množina velikosti k (množina k vrcholů, které vzájemně nejsou propojeny hranou)?

Příklad: $k = 5$

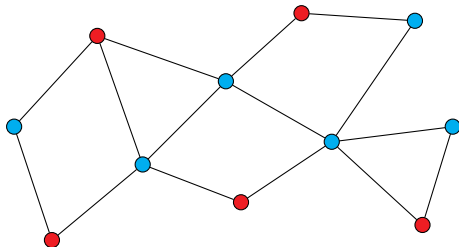

IS - Problém „Nezávislá množina“ (independent set)

Vstup: Neorientovaný graf G a přirozené číslo k .

Otázka: Existuje v grafu G nezávislá množina velikosti k (množina k vrcholů, které vzájemně nejsou propojeny hranou)?

Příklad: $k = 5$

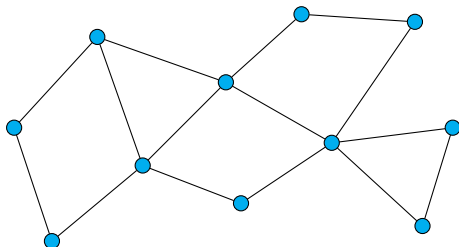
Odpověď: ANO

VC – vrcholové pokrytí (vertex cover)

Vstup: Neorientovaný graf G a přirozené číslo k .

Otázka: Existuje v grafu G množina vrcholů velikosti k taková, že každá hrana má alespoň jeden svůj vrchol v této množině?

Příklad: $k = 6$

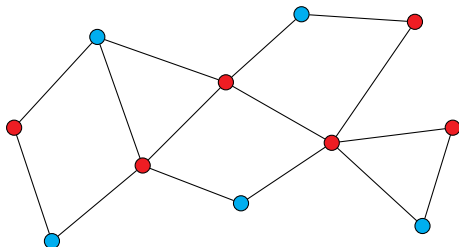
VC – Vrcholové pokrytí

VC – vrcholové pokrytí (vertex cover)

Vstup: Neorientovaný graf G a přirozené číslo k .

Otázka: Existuje v grafu G množina vrcholů velikosti k taková, že každá hrana má alespoň jeden svůj vrchol v této množině?

Příklad: $k = 6$

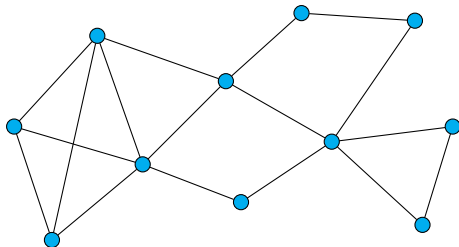
Odpověď: ANO

CLIQUE – problém kliky

Vstup: Neorientovaný graf G a přirozené číslo k .

Otázka: Existuje v grafu G množina vrcholů velikosti k taková, že každé dva vrcholy této množiny jsou spojeny hranou?

Příklad: $k = 4$

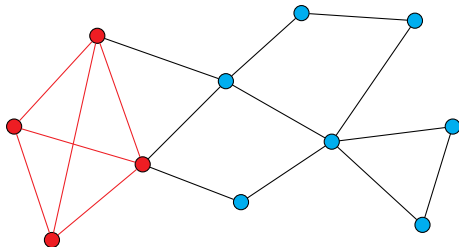

CLIQUE – problém kliky

Vstup: Neorientovaný graf G a přirozené číslo k .

Otázka: Existuje v grafu G množina vrcholů velikosti k taková, že každé dva vrcholy této množiny jsou spojeny hranou?

Příklad: $k = 4$

Odpověď: ANO

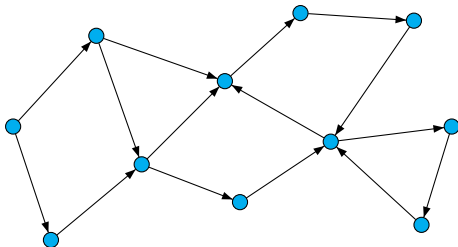
Hamiltonovský cyklus

HC – Problém „Hamiltonovský cyklus“

Vstup: Orientovaný graf G .

Otázka: Existuje v grafu G Hamiltonovský cyklus (orientovaný cyklus procházející každým vrcholem právě jednou)?

Příklad:

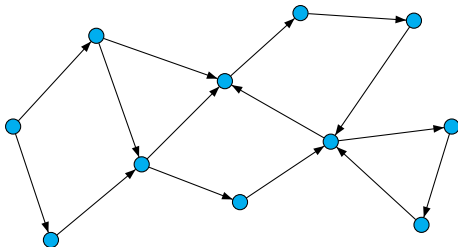
Hamiltonovský cyklus

HC – Problém „Hamiltonovský cyklus“

Vstup: Orientovaný graf G .

Otázka: Existuje v grafu G Hamiltonovský cyklus (orientovaný cyklus procházející každým vrcholem právě jednou)?

Příklad:

Odpověď: NE

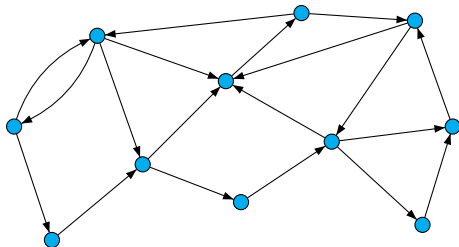
Hamiltonovský cyklus

HC – Problém „Hamiltonovský cyklus“

Vstup: Orientovaný graf G .

Otázka: Existuje v grafu G Hamiltonovský cyklus (orientovaný cyklus procházející každým vrcholem právě jednou)?

Příklad:

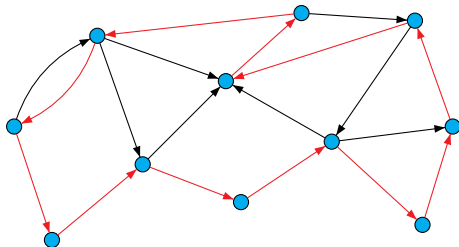
Hamiltonovský cyklus

HC – Problém „Hamiltonovský cyklus“

Vstup: Orientovaný graf G .

Otázka: Existuje v grafu G Hamiltonovský cyklus (orientovaný cyklus procházející každým vrcholem právě jednou)?

Příklad:

Odpověď: ANO

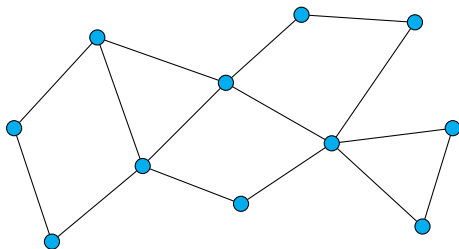
Hamiltonovská kružnice

HK – Problém „Hamiltonovská kružnice“

Vstup: Neorientovaný graf G .

Otázka: Existuje v grafu G Hamiltonovská kružnice (neorientovaný cyklus procházející každým vrcholem právě jednou)?

Příklad:

Odpověď: NE

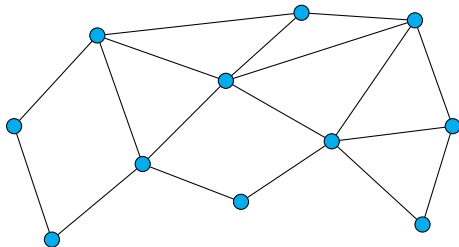
Hamiltonovská kružnice

HK – Problém „Hamiltonovská kružnice“

Vstup: Neorientovaný graf G .

Otázka: Existuje v grafu G Hamiltonovská kružnice (neorientovaný cyklus procházející každým vrcholem právě jednou)?

Příklad:

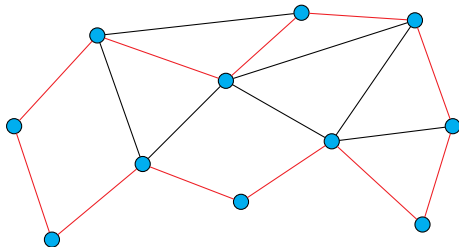
Hamiltonovská kružnice

HK – Problém „Hamiltonovská kružnice“

Vstup: Neorientovaný graf G .

Otázka: Existuje v grafu G Hamiltonovská kružnice (neorientovaný cyklus procházející každým vrcholem právě jednou)?

Příklad:

Odpověď: ANO

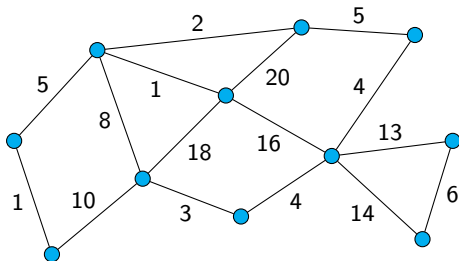
Problém obchodního cestujícího

TSP - Problém „obchodního cestujícího“

Vstup: Neorientovaný graf G s hranami ohodnocenými přirozenými čísly a číslo k .

Otázka: Existuje v grafu G uzavřený sled procházející všemi vrcholy takový, že součet délek hran na tomto sledu (včetně opakovaných) je maximálně k ?

Příklad: $k = 70$

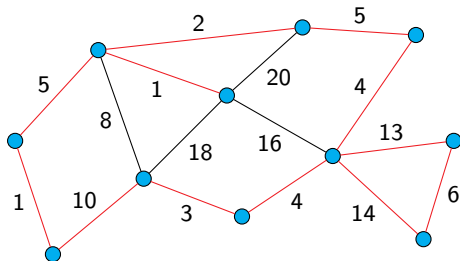
Problém obchodního cestujícího

TSP - Problém „obchodního cestujícího“

Vstup: Neorientovaný graf G s hranami ohodnocenými přirozenými čísly a číslo k .

Otázka: Existuje v grafu G uzavřený sled procházející všemi vrcholy takový, že součet délek hran na tomto sledu (včetně opakovaných) je maximálně k ?

Příklad: $k = 70$

Odpověď: ANO, protože byl nalezen sled se součtem 69.

Problém SUBSET-SUM

Vstup: Sekvence přirozených čísel a_1, a_2, \dots, a_n a přirozené číslo s .

Otázka: Existuje množina $I \subseteq \{1, 2, \dots, n\}$ taková, že $\sum_{i \in I} a_i = s$?

Jinak řečeno, ptáme se zda z dané (multi)množiny čísel je možné vybrat podmnožinu, jejíž součet je s .

Příklad: Pro vstup tvořený čísly 3, 5, 2, 3, 7 a číslem $s = 15$ je odpověď **ANO**, neboť $3 + 5 + 7 = 15$.

Pro vstup tvořený čísly 3, 5, 2, 3, 7 a číslem $s = 16$ je odpověď **NE**, neboť žádná podmnožina těchto čísel nedává součet 16.

Poznámka:

Pořadí čísel a_1, a_2, \dots, a_n na vstupu není důležité.

Všimněte si však určitého rozdílu oproti tomu, kdybychom problém formulovali tak, že vstupem je množina $\{a_1, a_2, \dots, a_n\}$ a číslo s :

V množině se čísla neopakují, zatímco v sekvenci se může totéž číslo vyskytnout vícekrát.

Problém SUBSET-SUM je speciálním případem **problému batohu** (knapsack problem):

Knapsack problem

Vstup: Sekvence dvojic přirozených čísel $(a_1, b_1), (a_2, b_2), \dots, (a_n, b_n)$ a dvě přirozená čísla s a t .

Otázka: Existuje množina $I \subseteq \{1, 2, \dots, n\}$ taková, že $\sum_{i \in I} a_i \leq s$ a $\sum_{i \in I} b_i \geq t$?

Neformálně můžeme problém batohu formulovat takto:

Máme n předmětů, kde i -tý předmět váží a_i gramů a má cenu b_i Kč. Do batohu se vejdu předměty o maximální celkové váze s gramů.

Otázka zní, zda můžeme z předmětů vybrat podmnožinu, která by vážila maximálně s gramů a měla celkovou cenu alespoň t Kč.

Poznámka:

Zde jsme problém batohu formulovali jako rozhodovací problém.

Běžnější je formulovat tento problém jako optimalizační problém, kde je cílem najít takovou množinu $I \subseteq \{1, 2, \dots, n\}$, kde hodnota $\sum_{i \in I} b_i$ je maximální, přičemž ovšem musí být dodržena podmínka $\sum_{i \in I} a_i \leq s$, tj. vybrat předměty s maximální celkovou cenou tak, aby nebyla překročena kapacita batohu.

To, že SUBSET-SUM je speciálním případem problému batohu, vidíme z následující (téměř triviální) redukce:

Řekněme, že $a_1, a_2, \dots, a_n, s_1$ je instance problému SUBSET-SUM. Je očividné, že pro instanci problému batohu, kde máme sekvenci $(a_1, a_1), (a_2, a_2), \dots, (a_n, a_n)$, $s = s_1$ a $t = s_1$, je odpověď stejná jako pro původní instanci SUBSET-SUM.

Pokud chceme studovat složitost problémů jako jsou SUBSET-SUM nebo problém batohu, je dobré si nejprve ujasnit, co považujeme za velikost vstupu.

Asi nejpřirozenější je definovat velikost vstupu jako celkový počet bitů, který potřebujeme k zápisu instance.

Musíme však určit, jakým způsobem jsou na vstupu zadána přirozená čísla – zda binárně (případně v jiné číselné soustavě o základu alespoň 2, např. desítkové nebo šestnáctkové) nebo unárně.

Pokud uvažujeme, že čísla jsou na vstupu zadána **binárně**, tj. že velikost vstupu je úměrná součtu délek binárních zápisů jednotlivých čísel na vstupu, tak problém SUBSET-SUM je NP-těžký.
(Dá se ukázat polynomiální převod z 3-SAT.)

Není těžké se přesvědčit, že SUBSET-SUM i problém batohu (jeho rozhodovací varianta) patří do třídy **NPTIME**:

- Nedeterministický algoritmus nejprve nedeterministicky zvolí podmnožinu prvků sekvence na vstupu a poté (deterministicky) ověří, zda splňuje splňuje danou podmínku (resp. podmínky).

Je zřejmé, že toto ověření je možné provést v čase polynomiálním vzhledem k velikosti instance.

Problémy SUBSET-SUM i problém batohu jsou tedy **NP-úplné**.

Problém ILP (celočíselné lineární programování)

Vstup: Celočíselná matice A a celočíselný vektor b .

Otázka: Existuje celočíselný vektor x , takový že $Ax \leq b$?

Příklad instance problému:

$$A = \begin{pmatrix} 3 & -2 & 5 \\ 1 & 0 & 1 \\ 2 & 1 & 0 \end{pmatrix} \quad b = \begin{pmatrix} 8 \\ -3 \\ 5 \end{pmatrix}$$

Ptáme se tedy, zda existuje celočíselné řešení následující soustavy nerovnic:

$$\begin{aligned} 3x_1 - 2x_2 + 5x_3 &\leq 8 \\ x_1 + x_3 &\leq -3 \\ 2x_1 + x_2 &\leq 5 \end{aligned}$$

Jedním z řešení soustavy

$$\begin{aligned}3x_1 - 2x_2 + 5x_3 &\leq 8 \\x_1 + x_3 &\leq -3 \\2x_1 + x_2 &\leq 5\end{aligned}$$

je například $x_1 = -4$, $x_2 = 1$, $x_3 = 1$, tj.

$$x = \begin{pmatrix} -4 \\ 1 \\ 1 \end{pmatrix}$$

neboť

$$\begin{aligned}3 \cdot (-4) - 2 \cdot 1 + 5 \cdot 1 &= -9 \leq 8 \\-4 + 1 &= -3 \leq -3 \\2 \cdot (-4) + 1 &= -7 \leq 5\end{aligned}$$

Pro tuto instanci je tedy odpověď **ANO**.

Poznámka: Analogický problém, kdy se pro danou soustavu lineárních nerovnic ptáme, zda existuje její řešení v oboru **reálných** čísel, je možné řešit v polynomiálním čase.

Jak už bylo zmíněno, otázka, zda $PTIME = NPTIME$, je dlouhodobě otevřený problém.

Obecně se má za to, že pravděpodobně $PTIME \neq NPTIME$, dosud to však nikdo nedokázal.

Poznámka: Například se dá ukázat, že $PTIME \neq NPTIME$ je nutnou (nikoli však postačující) podmínkou pro to, aby vůbec mohly existovat šifrovací algoritmy, které by nebyly snadno prolomitelné.

Pokud by se podařilo někomu najít polynomiální algoritmus pro alespoň jeden NP-úplný problém, okamžitě bychom tím získali algoritmy pro rychlé prolomení všech v současné době používaných šifer.

Jak řešit těžké problémy?

Pokud pro daný problém neexistuje efektivní algoritmus, máme následující možnosti:

- 1 **Exponenciální algoritmy** – použitelné jen na malé instance.
- 2 **Aproximační algoritmy** – použitelné jen pro optimalizační problémy. Najde řešení, které je o něco horší než optimum.
- 3 **Pravděpodobnostní (randomizované) algoritmy** – najde rychle řešení, ale řešení je s určitou pravděpodobností špatně.
- 4 **Speciální případy** – soustředit se jen na některé speciální případy instancí, neřešit problém v plné obecnosti.
- 5 **Heuristiky** – postup, který najde řešení rychle ve většině „rozumných“ případů, není však zaručeno, že vždy.

Nerozhodnutelné problémy

Problém, který není algoritmicky řešitelný je **algoritmicky neřešitelný**.

Rozhodovací problém, který není rozhodnutelný je **nerozhodnutelný**.

Příklad: Následující problém zvaný **Problém zastavení (Halting problem)** je nerozhodnutelný:

Halting problem

Vstup: Popis Turingova stroje M a slovo w .

Otázka: Zastaví se stroj M po nějakém konečném počtu kroků, pokud dostane jako svůj vstup slovo w ?

Alternativně bychom ho mohli formulovat třeba takto:

Halting problem

Vstup: Zdrojový kód programu P v jazyce C , vstupní data x .

Otázka: Zastaví se program P po nějakém konečném počtu kroků, pokud dostane jako vstup data x ?

Předpokládejme, že by existoval nějaký program, který by rozhodoval Halting problem.

Mohli bychom tedy vytvořit podprogram H , deklarovaný jako

boolean $H(\text{String kod}, \text{String vstup})$

kde $H(P, x)$ vrátí:

- **true** pokud se program P zastaví pro vstup x ,
- **false** pokud se program P nezastaví pro vstup x .

Poznámka: Řekněme, že podprogram $H(P, x)$ by vracel **false** v případě, že P není syntakticky správný kód programu.

Halting problem

S použitím podprogramu H bychom vytvořili program D , který bude provádět následující kroky:

- Načte svůj vstup do proměnné x typu `String`.
- Zavolá podprogram $H(x, x)$.
- Pokud podprogram H vrátil `true`, skočí do nekonečné smyčky

`loop: goto loop`

V případě, že H vrátil `false`, program D se ukončí.

Co udělá program D , pokud mu předložíme jako vstup jeho vlastní kód?

Pokud D dostane jako vstup svůj vlastní kód, tak se buď zastaví nebo nezastaví.

- Pokud se D zastaví, tak $H(D, D)$ vrátí `true` a D skočí do nekonečné smyčky. Spor!
- Pokud se D nezastaví, tak $H(D, D)$ vrátí `false` a D se zastaví. Spor!

V obou případech dospějeme ke sporu a další možnost není. Nemůže tedy platit předpoklad, že H řeší Halting problem.

Další nerozhodnutelné problémy

S jedním příkladem nerozhodnutelného problému už jsme se setkali:

Problém

Vstup: Bezkontextové gramatiky G_1 a G_2 .

Otázka: Je $L(G_1) = L(G_2)$?

případně

Problém

Vstup: Bezkontextová gramatika G generující jazyk nad abecedou Σ .

Otázka: Je $L(G) = \Sigma^*$?

Pokud máme o nějakém (rozhodovacím) problému dokázáno, že je nerozhodnutelný, můžeme ukázat nerozhodnutelnost dalších problémů pomocí redukcí.

Řekněme, že A a B jsou rozhodovací problémy.

Redukce problému A na problém B je algoritmus P , který:

- Dostane jako vstup instanci problému A (označme ji x).
- Jako svůj výstup (označme jej $P(x)$) vyprodukuje instanci problému B .
- Pro každou instanci x problému A platí, že pro vstup x je v problému A odpověď **ANO** právě tehdy, když pro vstup $P(x)$ je v problému B odpověď **ANO**.

Řekněme, že existuje redukce P problému A na problém B .

Pokud by problém B byl rozhodnutelný, pak i problém A je rozhodnutelný.

Řešení problému A pro vstup x :

- Zavoláme P se vstupem x , vrátí nám hodnotu $P(x)$.
- Zavoláme algoritmus řešící problém B se vstupem $P(x)$.
- Hodnotu, kterou nám vrátí vypíšeme jako výsledek.

Je zřejmé, že pokud A je nerozhodnutelný, tak B nemůže být rozhodnutelný.

Redukcí z Halting problému se dá ukázat nerozhodnutelnost celé řady problémů, které se týkají ověřování chování programů:

- Vydá daný program pro nějaký vstup odpověď **ANO**?
- Zastaví se daný program pro libovolný vstup?
- Dávají dva dané programy pro stejné vstupy stejný výstup?
- ...

Další nerozhodnutelné problémy

Vstupem je množina typů kachliček, jako třeba:

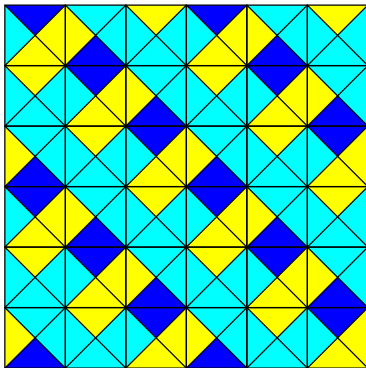

Otázka je, zda je možné použitím daných typů kachliček pokrýt každou libovolně velkou konečnou plochu tak, aby všechny kachličky spolu sousedily stejnými barvami.

Poznámka: Můžeme předpokládat, že máme v zásobě neomezené množství kachliček všech typů.

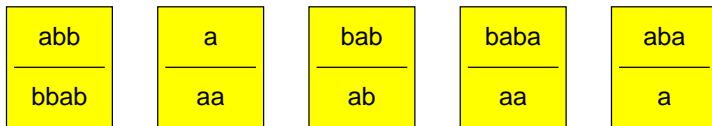
Kachličky není dovoleno otáčet.

Další nerozhodnutelné problémy

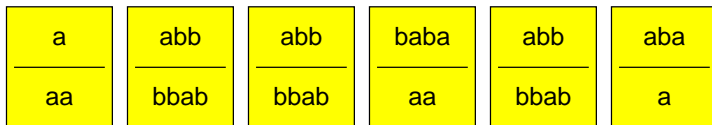

Další nerozhodnutelné problémy

Vstupem je množina typů kartiček, jako třeba:

Otázka je, zda je možné z těchto typů kartiček vytvořit neprázdnou konečnou posloupnost, kde zřetěžením slov nahoře i dole vznikne totéž slovo. Každý typ kartičky je možné používat opakovaně.

Nahoře i dole vznikne slovo **aabbabbbabaabbaba**.

Další nerozhodnutelné problémy

Redukcí z předchozího problému se dá snadno ukázat nerozhodnutelnost některých dalších problémů z oblasti bezkontextových gramatik:

Problém

Vstup: Bezkontextové gramatiky G_1 a G_2 .

Otázka: Je $L(G_1) \cap L(G_2) = \emptyset$?

Problém

Vstup: Bezkontextová gramatika G .

Otázka: Je G nejednoznačná?

Problém

Vstup: Uzavřená formule PL1, ve které mohou být použity jako funkční symboly $+$ a $*$ a celočíselné konstanty a jako predikátové symboly $=$ a $<$.

Otázka: Je daná formule pravdivá v oboru přirozených čísel (při přirozené interpretaci všech funkčních a predikátových symbolů)?

Příklad vstupu:

$$\forall x \exists y \forall z ((x * y = z) \wedge (y + 5 = x))$$

Poznámka: Úzce souvisí s Gödelovou větou o neúplnosti.

Je zajímavé, že analogický problém, kde ale místo přirozených čísel uvažujeme čísla reálná, je algoritmicky rozhodnutelný (i když popis daného algoritmu a důkaz jeho korektnosti jsou značně netriviální).

Rovněž pokud uvažujeme přirozená nebo celá čísla a stejné formule jako v předchozím případě, ale s tím, že v nich nesmí být použit funkční symbol $*$ (násobení), tak je problém algoritmicky rozhodnutelný.

Další nerozhodnutelné problémy

Pokud můžeme používat $*$, je ve skutečnosti je nerozhodnutelný už velmi omezený případ:

Desátý Hilbertův problém

Vstup: Polynom $f(x_1, x_2, \dots, x_n)$ vytvořený z proměnných x_1, x_2, \dots, x_n a celočíselných konstant.

Otázka: Existují přirozená čísla x_1, x_2, \dots, x_n taková, že $f(x_1, x_2, \dots, x_n) = 0$?

Příklad vstupu: $5x^2y - 8yz + 3z^2 - 15$

Tj. ptáme se, zda

$$\exists x \exists y \exists z (5 * x * x * y + (-8) * y * z + 3 * z * z + (-15) = 0)$$

platí v oboru přirozených čísel.

Také následující problém je algoritmicky nerozhodnutelný:

Problém

Vstup: Uzavřená formule φ PL1.

Otázka: Platí $\models \varphi$?

Poznámka: Zápis $\models \varphi$ znamená, že formule φ je logicky platná, tj. pravdivá v každé interpretaci.

Problém je **částečně rozhodnutelný**, jestliže existuje algoritmus, který:

- Pokud dostane jako vstup instanci, pro kterou je odpověď **ANO**, tak se po konečném počtu kroků zastaví a vypíše "ANO".
- Pokud dostane jako vstup instanci, pro kterou je odpověď **NE**, tak se buď zastaví a vypíše "NE" nebo se nikdy nezastaví.

Je očividné, že například HP (Halting problem) je částečně rozhodnutelný.

Některé problémy však nejsou ani částečně rozhodnutelné.